

Vraag nr. 58
van 5 december 2003
van de heer DIDIER RAMOUDT

Geluids- en trillingsdeskundigen – Kwaliteitsnormering

Volgens de bepalingen van Vlarem II (art. 1.3.3.1.) dient elke milieudeskundige over een kwaliteitshandboek te beschikken. De toezichthoudende ambtenaren van de Milieu-inspectie hanteren dit kwaliteitshandboek als maatstaf bij de afhandeling van vastgestelde inbreuken en bij het nemen van passende maatregelen. De opstelling van het kwaliteitshandboek gebeurt per domein in nauw overleg met de Milieu-inspectiestuurgroep. Het ontwerp wordt getoetst aan de realiteit, waarna een definitieve versie wordt opgesteld.

In de domeinen bodem, water en lucht wordt van de deskundigen een ISO 17025-certificaat geëist. In het domein geluid werd echter niet voorzien in een duidelijk omschreven kwaliteitshandboek en werkt men met een halfslachtig concept. Duidelijke, objectieve regels ontbreken, waardoor erkenningen en controles niet zelden hun objectieve karakter dreigen te verliezen.

Het eisen ook voor deze discipline van het meer genormeerde ISO 17025-certificaat of een Belcert-certificaat kan aan deze problematiek tegemoetkomen en zou de deskundigen zelf meer rechtszekerheid bieden.

1. Wat is de reden van het niet eisen van een ISO 17025 of Belcert-certificaat voor geluids- en trillingsdeskundigen ?
2. Wordt eraan gedacht om een dergelijk certificaat ook voor geluidsdeskundigen in te voeren en welke maatregelen kunnen eventueel dien-aangaande worden genomen ?
3. Aan welke vereisten dient een kwaliteitshandboek te voldoen en zijn deze voor ieder domein dezelfde ?

Wie is, naast de Milieu-inspectiestuurgroep, verantwoordelijk voor het opstellen en controleren van deze normen ?

Antwoord

1. Wat de erkenningsvoorwaarden betreft, stelt artikel 1.3.3.1, 3° van Vlarem II sinds 1999 dat elke erkende milieudeskundige de norm NBN-

EN 45001 (inmiddels vervangen door de norm EN-ISO 17025) moet toepassen en over een kwaliteitshandboek moet beschikken.

- 2 en 3. Hoewel de toepassing van voormelde norm in de discipline "geluid en trillingen" niet direct evident was, heeft de afdeling Algemeen Milieu- en Natuurbeleid, die als enige bevoegd is voor de behandeling van de erkenningsaanvragen in deze discipline, destijds het initiatief genomen om, in overleg met de doelgroep, de inhoud van het kwaliteitshandboek af te bakenen onder meer steunende op voormelde norm. Sindsdien is het beschikken over een dergelijk kwaliteitshandboek een conditio sine qua non voor een steeds in duur beperkte erkenning in de discipline "geluid en trillingen".

Wat de controle op het geleverde werk betreft van een erkend milieudeskundige in de discipline "geluid en trillingen", vraagt de voormelde afdeling bij elke aanvraag tot verlenging van een erkenning het advies van de afdelingen Milieu-inspectie en Milieuvergunningen hierover. Deze adviezen neemt zij op in haar motivering van het voorstel aan de bevoegde minister om de erkenning al dan niet te verlengen.